

Stk. 2, 2. pkt., angår de tilfælde, hvor den forurettede efter at have fremsat begæring om advokatbeskikkelse ikke ønsker at udtale sig uden advokatens tilstedeværelse. I sådanne tilfælde kan politiet efter bestemmelsen tilkalde en af de i retsplejelovens § 733, stk. 1, nævnte advokater til at varetage hvervet som advokat for den forurettede, indtil retten kan tage stilling til begæringen.

Tilkaldeordningen forudsætter, at politiet på et hvilket som helst tidspunkt i døgnet kan komme i forbindelse med en advokat, der er i stand til at komme til stede i løbet af kort tid. Justitsministeriet anser det med henblik herpå indtil videre for tilstrækkelig, at der etableres en ordning, der svarer til den, der er gennemført vedrørende tilkaldelse af forsvarer for den sigtede i forbindelse med justitsministeriets ovennævnte bekendtgørelse om vejledning af sigtede om adgangen til at begære en forsvarer beskikket. Denne ordning indebærer navnlig, at politiet får udleveret en fortegnelse over retskredsens beneficerede advokater samt over eventuelle andre advokater, som politiet i de pågældende tilfælde kan rette henvendelse til. Optagelse af ikke-beneficerede advokater på listen, der formentlig i almindelighed mest hensigtsmæssigt udarbejdes og fremsendes af retten, forudsætter en begæring herom fra den pågældende advokat.

Advokatrådet har over for justitsministeriet tiltrådt, at den nævnte ordning vedrørende tilkaldelse af forsvarer for den sigtede, såfremt lovforslaget gennemføres, udvides til også at omfatte tilkaldelse af advokat for den forurettede i voldtægtssager. Advokatrådet har i den forbindelse tiltrådt den forudsætning, at advokater, som er optaget på de omtalte fortegnelser, i de i stk. 2, 2. pkt. nævnte tilfælde er indforstået med så vidt muligt straks at komme til stede efter politiets anmodning.

For det tilfælde, at der skulle vise sig behov herfor, indeholder *stk. 3* hjemmel til, at justitsministeriet kan fastsætte nærmere regler om tilkaldeordningens gennemførelse.

Til § 741 c

Bestemmelsen indeholder en række regler om den beskikkede advokats beføjelser under sagen. Efter *stk. 1* har advokaten adgang til at overvære afhøringerne af den forurettede og i forbindelse hermed stille yderligere spørgsmål, ligesom han skal underrettes om tidspunktet for afhøring og retsmøder.

Stk. 2 angår advokatens adgang til aktindsigt. Advokaten har under hele sagen ret til at gøre sig

bekendt med den forurettedes forklaring til politirapport. Adgangen hertil vil navnlig være af betydning i de tilfælde, hvor advokaten først er blevet beskikket efter, at den forurettede er blevet afhørt af politiet. Fra det tidspunkt, hvor der er rejst tiltale i sagen, har advokaten endvidere adgang til at gøre sig bekendt med hele politiets materiale i sagen.

I modsætning til forsvareren for den sigtede har advokaten for den forurettede således først fuld aktindsigt efter, at der er rejst tiltale i sagen. Denne forskel må ses i sammenhæng med forskellen mellem den sigtedes og den forurettedes stilling i sagen. Mens den sigtede under hele sagen har adgang til at nægte at udtale sig og ikke kan straffes, hvis han afgiver falsk forklaring, er den forurettede hovedkilden til sagens oplysning og som vidne i retten forpligtet til at udtale sig i overensstemmelse med sandheden. Det er som følge heraf af afgørende betydning, at den forurettedes udtalelser i videst muligt omfang alene bygger på den pågældendes egen umiddelbare oplevelse og ikke i løbet af sagen bliver præget af, eventuelt tillempet, en forudgående konfrontation med den sigtedes forklaring og politiets øvrige materiale.

Det nævnte hensyn kunne i princippet tale for at begrænse adgangen til politiets materiale helt frem til domsforhandlingen i retten. En sådan ordning ville imidlertid medføre en betydelig begrænsning i advokatens muligheder for at varetage den forurettedes interesser under domsforhandlingen. Justitsministeriet har derfor fundet det rigtigst, at advokaten får fuld adgang til politiets materiale fra og med tiltalerejsningen, dvs. på et tidspunkt, hvor den forurettedes forklaring oftest ligger forholdsvist fast, men således, at advokaten, som angivet i *stk. 3, 2. pkt.*, ikke uden politiets tilladelse må gøre den forurettede bekendt med indholdet af materialet.

§ 741 c indeholder ikke nogen nærmere regulering af den beskikkede advokats processuelle stilling i retten. Det vil således i vidt omfang være overladt til domstolene at fastlægge advokatens beføjelser i forbindelse med den almindelige retsledelse. Det gælder blandt andet med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt og på hvilken måde advokaten kan stille spørgsmål til andre end den forurettede, dvs. til sigtede og eventuelle vidner.

Det samme gælder spørgsmålet om advokatens nærmere stilling i forbindelse med forsvarrets og anklagemyndighedens afhøring. Det skal dog understreges, at advokaten under afhøringerne ikke bør kunne rådgive sin klient om den umiddelbare besvarelse af stillede spørgsmål. Denne regel